

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Țurcan Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 22 mai 2012 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2014, în cauza penală în privința lui,

Țurcan Sergiu Pavel, născut la 20 mai 1981, originar și domiciliat or. Fălești, str. Ștefan cel Mare 58, ap. 34.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 23 august 2010 pînă la 22 mai 2012 (prima instanță)***
- 2. de la 01 august 2012 pînă la 30 iunie 2014 (instanța de apel)***
- 3. de la 10 septembrie 2014 pînă la 03 decembrie 2014 (instanța de recurs).***

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 22 mai 2012, **Țurcan Sergiu Pavel** a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a activa în organele afacerilor interne pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă a lui Anton Antuan a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Țurcan Sergiu, deținînd funcția de comisar-adjunct, șef al secției de urmărire penală a Comisariatului General de poliție al mun. Chișinău (CGP), fiind persoană cu funcție de răspundere, a săvîrșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

La data de 28 mai 2010, aproximativ în jurul orei 08:30, în incinta CGP, situat pe str. Tighina 6, mun. Chișinău, după petrecerea ședinței cu efectivul subordonat, Țurcan Sergiu a cerut explicații referitoare la activitatea profesională, subalternului Anton Antuan - șeful serviciului cazuri excepționale al secției urmărire penală al CGP. Fiind nesatisfăcut de răspunsurile primite, între ei s-a iscat un conflict și ca urmare Anton Antuan a părăsit biroul lui Țurcan Sergiu, îndreptîndu-se spre biroul său.

Peste 5 minute, Țurcan Sergiu a intrat în biroul de serviciu a lui Anton Antuan nr. 321, situat pe str. Tighina 6, mun. Chișinău.

Aflându-se în birou, Țurcan Sergiu, contrar prevederilor art. 15 din Legea nr. -16-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, care prevede că colaboratorii poliției aplică forța fizică, inclusiv procedee speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, prevederile art. 13, pct. pct. h), j) din Legea nr. 333-XVI din 10.11.2006 “Privind statutul ofițerului de urmărire penală”, care prevăd că ofițerul de urmărire penală este obligat: să respecte Regulamentul intern, disciplina muncii, normele de conduită și ținuta vestimentară stabilită; să aibă un comportament demn în societate și să se abțină de la fapte ce ar compromite demnitatea și onoarea de ofițer de urmărire penală; prevederile art. 2 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2 din 04.01.1996, care prevede că, disciplina în organele afacerilor interne obligă pe fiecare colaborator: să se stimeze reciproc, să aibă o conduită demnă la serviciu și în afara acestuia, să fie sobru și exigent față de sine însuși, să oprească pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept și să contribuie activ la menținerea prestigiului colaboratorilor organelor afacerilor interne și a demnității cetățenilor, i-a aplicat lui Anton Antuan multiple lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, provocându-i acestuia vătămare corporală ușoară.

3. Sentința a fost atacată de către inculpat, care a solicitat:

- casarea încheierilor Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, prin care au fost respinse cererile apărării privind inițierea procedurii de ridicare a excepțiilor de neconstituționalitate a prevederilor art. art. 7 alin. (3), 63 alin. (1), 142 alin. (2), 270 alin. (9) și 279 alin. (2) Cod de procedură penală;

- casarea încheierilor Judecătorei Botnaica, mun. Chișinău, privind respingerea cererilor apărării de administrare a probelor și anume: de dispunere a expertizei medico-legale în comisie, de dispunere a expertizei psihologice, de audiere a martorilor, de audiere a expertului medico-legist, de audiere a expertului care a realizat expertiza biologică, de anexare a raportului de constatare medico-legală, a concluziei medicului psiholog, de examinare suplimentară a corpurilor delict prezentate de către partea acuzării, de solicitare a informației de la Procuratura Generală privind procedura de desemnare a procurorului delegat din altă procuratură, precum și procedura începerii urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale și admiterea cererilor respective;

- casarea sentinței, rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale, inculpatul a indicat că menționarea în ordonanța de pornire a urmăririi penale a comiterii de către el a unei infracțiuni, constituia încălcarea principiului prezumției nevinovăției. La fel, s-a criticat caracterul confuz și neclar al învinuirii formulate, cu indicarea unor litere din articolele actelor normative care nu există (**lit. j**) art. 13 Legea nr. 333 din 10.11.2006, privind statutul ofițerului de urmărire penală). La fel, acesta a indicat că a aplicat violența față de partea vătămată în condițiile unei legitime apărări.

3.1. Sentința a fost atacată și de către avocatul T. Osoianu în numele inculpatului, care a înaintat solicitări similare cu ale inculpatului.

În motivarea cerințelor sale, pe lângă argumentele inculpatului, apărătorul a criticat admisibilitatea unui șir de probe (raport de examinare medico-legală nr. 2298 din 28.05.2010, raport de expertiză medico-legală nr. 1424/D, raport de expertiză

biologică nr. 489 din 12.07.2010, proces-verbal de cercetare la fața locului, conținutul proceselor-verbale de a examinare a obiectelor și documentelor), criticînd totodată și modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerînd că din conținutul acestora rezulta lipsa existenței faptei infracțiunii.

În calitate de un temei de achitare în plus a inculpatului, avocatul a considerat și lipsa prevederii faptei incriminate inculpatului în legea penală, în legătură cu abrogarea lit. a) din alin. (2) al art. 328 Cod penal, prin Legea nr 252 din 08.11.2012 .

3.2. Sentința a fost atacată și de către avocat și partea vătămată, care au solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și casarea încheierilor emise de judecătorul Liuba Brînză din 25.03.2011 și din 07.04.2011, încheierea președintelui Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05.04.2011, rezoluția privind repartizarea examinării cererii de recuzare judecătorului L. Brînză și încheierea judecătorului Ion Țurcan din 21.06.2011.

În motivarea cerințelor sale aceștia au indicat asupra încălcării procedurii de examinare a cererii de recuzare a judecătorului și încălcarea procedurii de repartizare aleatorie a cererilor de recuzare. La fel, a fost criticată și soluția instanței de fond cu privire la individualizarea pedepsei, indicîndu-se asupra faptului că nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii și motivele acesteia.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2014, care a fost pronunțată integral la 25 iulie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut următoarele:

I. Asupra apelului inculpatului și avocatului.

a) Privind achitarea inculpatului în legătură cu abrogarea legii incriminate acestuia, instanța de apel a indicat că într-adevăr, prin legea menționată a fost abrogată lit. a) (de aplicare violenței) a aliniatului (2) al articolului 328 Cod penal, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, avînd ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea fenomenului torturii, printre ele și Codul penal. Astfel, a fost introdus art. 166¹ Cod penal - tortura, tratament inuman sau degradant.

Ca rezultat, fapta de depășire atribuțiilor de serviciu de către colaboratorul de poliție, precum este în cauza dată, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală faptele prejudiciabile comise de către un colaborator de poliție, în baza art. 166¹ Cod penal.

La modificarea legii penale s-a ținut cont, că Codul penal conține un șir de prevederi aplicabile persoanelor cu funcții de răspundere, acuzate că ar fi recurs la tortură sau maltratare. Astfel, art. 328 Cod penal care incriminează în conținutul alin. (2) depășirea atribuțiilor de serviciu, inclusiv lit. a) violența, avea prevederi, care se suprapuneau cu infracțiunea de tortură, în special calificările din art. 328 Cod penal sunt considerate drept constituente ale lex specialis ale art. 309¹ Cod Penal (în red. 30.06.2005). Această modificare a exclus posibilitatea recalificării acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant la exces de putere, fapt negativ menționat de CtEDO în hotărârile Valeriu și Nicolae Roșca și Pădureț contra Moldovei. Din aceste motive a fost abrogată lit. a) al alin. (2) art. 328 Cod penal și nicidecum fapta nu a fost decriminalizată.

În continuare s-a menționat că conform art. art. 8 și 10 Cod penal, acțiunile subiecților infracțiunilor care cad sub incidența legii în cauză, urmează a fi calificate, în baza legii penale în vigoare la data săvîrșirii infracțiunii, deoarece sancțiunea prevăzută de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal (red.18.12.2008) prevedea pedeapsa cu închisoare

de la 2 la 6 ani, pe cînd sancțiunea art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal (red.08.11.2012) , în care ar urma a fi reîncadrate corect faptele comise de inculpat prevede o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 8 ani.

Astfel, aplicând prevederile art. art. 8 și 10 Cod penal, s-a constatat necesitatea menținerii încadrării efectuate de prima instanță, care a încadrat juridic corect fapta comisă de către inculpat, în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red.18.12.2008), fără a agrava situația acestuia, care a fost pe deplin dovedită prin conținutul probelor administrate în cadrul cercetărilor judecătorești.

b) Nu și-au găsit confirmare nici argumentele inculpatului și apărătorului acestuia, prin care se nega vinovăția și se invoca comiterea actelor ilegale de către partea vătămată, deoarece această versiune a fost infirmată prin probele administrate.

Totodată, cu privire la argumentele privind nerespectarea procedurii procesuale penale la pornirea urmăririi penale și desfășurarea acesteia s-a constatat că la data de 01.06.2010 Anton Antuan a depus la Procuratura Generală denunț prin care a solicitat pornirea urmăririi penale față de comisarul adjunct, șef al SUP a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, Țurcan Sergiu Pavel, pentru faptul depășirii atribuțiilor de serviciu și agresiunea fizică în biroul de serviciu.

Conform ordonanței privind începerea urmăririi penale din 09.06.2010 de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, delegat în secția exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a procuraturii Generale, s-a dispus începerea urmăririi penale în temeiul art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, ordonanță care corespundea prevederilor art. art. 52, 259,274 Cod de procedură penală.

c) Privind argumentul apelului despre învinuirea neclară și confuză s-a constatat că, actele de învinuire au fost întocmite în conformitate cu prevederile art. art. 281 și 296 Cod de procedură penală.

Din conținutului ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, confirmat de Prim-adjunct al Procurorului General, se reținea formularea învinuirii cu descrierea acțiunilor inculpatului, data, locul și modul săvîrșirii infracțiunii, funcția ocupată, actele normative privind drepturile și atribuțiile acordate prin lege și depășite de inculpat, cât și dauna cauzată prin acțiunile inculpatului, calificarea juridică a faptei comise.

d) Privind legalitatea actelor de urmărire penală - procesul-verbal de cercetare la fața locului și alte probe, raporturi de expertiză și corpurile delictive, nu s-au constatat temeiuri pentru declararea nulității acestor acte, ele fiind efectuate în cadrul urmăririi penale legal intentate și de persoane împuternicite.

Inclusiv, nu au fost întemeiate argumentele apărării, privind incompatibilitatea expertului medic-legalist de a efectua expertiza medico-legală față de partea vătămată, deoarece, la demersul apărării inculpatului și procurorului în instanța de apel, pentru verificarea mecanismului producerii leziunilor corporale la partea vătămată, au fost numite expertize medico- legale repetate, întru verificarea argumentelor apărării, fiind obținute aceleași rezultate.

În partea ce ține de respectarea prevederilor art. 279 Cod de procedură penală la efectuarea cercetării la fața locului - lipsa acordului administrației instituției, această afirmație a fost considerată declarativă, neconstituind temei de nulitate a acestei acțiuni de urmărire penală, deoarece a fost efectuată cu permisiunea persoanei a cărei birou de serviciu - Anton A., a fost cercetat. În consecință a fost considerată legală și procedura ridicării diferitor obiecte în cadrul acestei acțiuni procesuale.

În partea ce ține de respingerea declarațiilor tuturor martorilor și a părții vătămate (cu excepția martorului Ivanov A.) s-a constatat că declarațiile acestora corespundeau

circumstanțelor cauzei, nu erau contradictorii și coincideau cu depozițiile părții vătămate, pe când declarațiile martorului Ivanov A. au fost corect apreciate critic de prima instanță, ținând cont că acest martor a fost sancționat disciplinar în legătură cu acțiunile inculpatului față de victimă.

e) A fost apreciat critic și argumentul inculpatului cu privire la acționarea în condițiile unei legitime apărări, deoarece circumstanțele cauzei din care rezultă că incidentul a avut loc în biroul părții vătămate, când ultimul încerca să părăsească biroul său de serviciu și reieșind din localizarea și mecanismul cauzării leziunilor corporale depistate la partea vătămată, în coroborare cu alte probe: declarațiile martorilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului, corpurile delictelor ridicate de la fața locului, au demonstrat că obiect al agresiunii fizice a fost partea vătămată și nu inculpatul.

f) În partea ce ține de legalitatea încheierilor Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 26.04.2012 și din 11.05.2012 privind demersurile de ridicare a excepției de neconstituționalitate, și încheierile privind cererile apărării de administrare a probelor, privind numirea expertizei psihologice, privind solicitarea informației de la Procuratura Generală și privind soluționarea cererilor și demersurilor apărării, s-a constatat că acestea au fost soluționate în instanța de apel, prin emiterea încheierilor de efectuare a expertizelor medico-legale, prin audierea martorilor suplimentari (Galiț V., Loza A., expert medic-legist Ciorba) și prin încheieri protocolare, reieșind din natura demersurilor.

Cu privire la demersul de solicitare a informației de la Procuratura Generală, s-a constatat că prin răspunsul Procuraturii Generale nr. 19-12/12- 77 din 15.02.2012 au fost confirmate împuternicirile procurorului Nărea Octavian la pornirea și conducerea urmăririi penale pe cauza penală privind acuzarea inculpatului.

Pe faptul ridicării excepției de neconstituționalitate și efectuarea expertizei psihologice a victimei, instanța de apel s-a expus separat, prin adoptarea încheierilor respective, prin care au fost respinse demersurile ca nefondate.

II. Asupra apelului părții vătămate și avocatului.

a) În partea ce ține de legalitatea încheierilor Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2011, din 07.04.2011, din 05.04.2011 și din 21.06.2011, nu s-au constatat temeiuri de anulare a acestora din considerentele că nu au fost admise grave erori de procedură care ar afecta dreptul părții vătămate la un proces echitabil. Totodată, ulterior, cauza penală în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 12.07.2011, a fost strămutată pentru judecare în judecătoria Botanica mun. Chișinău.

b) În partea ce ține de măsura de pedeapsă aplicată, s-a constatat că prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, anume că inculpatul a comis o infracțiune intenționată gravă, de personalitatea acestuia, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat și are la întreținere 3 copii minori, cât și faptul că de la comiterea infracțiunii a trecut o perioadă mai mult de 4 ani, astfel pedeapsa stabilită de către instanța de fond a fost considerată corespunzătoare, echitabilă, nefiind cazul reducerii sau înăsprii acesteia.

În latura civilă corect s-a ajuns la concluzia admiterii în principiu a acțiunii civile înaintate, urmînd că asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă, deoarece nu au fost anexate probele care ar confirma sumele solicitate.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 20 august 2014 și care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu adoptarea unei noi hotărîri de achitare din motivul lipsei în

acțiunile sale a elementelor infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale inculpatul indică următoarele:

a) cauza penală a fost pornită doar pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu, iar în actul de învinuire inculpatului îi este imputată atât depășirea atribuțiilor de serviciu, cât și a drepturilor de serviciu, pe când în rechizitoriu se invocă comiterea infracțiunii iarăși doar prin modalitatea depășirii atribuțiilor de serviciu, nefiind făcută trimitere la norma care prevede care atribuții au fost depășite. În acest sens se invocă că învinuirea formulată nu este clară, încălcându-se astfel exigențele unui proces echitabil.

b) instanța de fond a ieșit din limitele învinuirii formulate, prin faptul că a indicat în redarea faptei inculpatului, încălcarea grosolană a cerințelor art. art. 14 și 15 din Legea cu privire la poliție (red. 1990), în continuare Legea și anume, depășirea condițiilor și limitelor aplicării forței fizice, incriminând astfel modalitatea depășirii atribuțiilor de serviciu, invocând încălcarea articolelor sus menționate din Lege, care nu s-au regăsit în învinuirea formulată. Aceasta pentru că în rechizitoriu nu figurează încălcarea art. 14 din Lege. Totodată se indică că instanța de fond a inversat învinuirea adusă inculpatului stabilind că el, la capitolul aplicării forței fizice a depășit drepturile acordate de art. art. 14 și 15 din Lege, însă în final a calificat acțiunile lui ca depășirea atribuțiilor de serviciu, modalitate a laturii obiective a infracțiunii incriminate ce se referă la obligațiile polițistului.

c) instanța de apel a repetat constatările instanței de fond, menținând aceleași erori, menționate supra.

d) în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate și nici nu a existat faptul infracțiunii, deoarece din învinuirea formulată și reținută în sarcina inculpatului nu s-a indicat care faptă prejudiciabilă, prevăzută de norma alin. (1) al art. 328 Cod penal s-a comis și care în ansamblu cu violența aplicată, ar constitui semnele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

e) s-a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire. În acest sens au fost repetate argumentele de la lit. b) din prezentul pct. al deciziei.

f) norma de drept aplicată în prezenta cauză contravine unei soluții date anterior de Curtea Supremă de Justiție într-o altă cauză. Astfel prin decizia Colegiului penal al CSJ pe cauza penală nr. 1ra-919/08 în privința lui Struc Oleg, a fost casată decizia instanței de apel, unul din motive fiind excederea instanțelor din volumul învinuirii aduse inculpatului, în acest sens fiind relevante argumentele din lit. b) din prezentul pct. al deciziei.

g) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar motivele asupra cărora s-a expus nu au fost evaluate la justa valoare, instanța dîndu-le o apreciere arbitrară.

6.1. Pe cauză a fost depusă referință de către partea vătămată, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului inculpatului, deoarece argumentele sale sunt neîntemeiate.

6.2 Pe cauză a fost depusă referință și de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului declarat deoarece din conținutul acestuia rezultă că se solicită reaprecierea probelor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luînd în considerație și pozițiile expuse în referințele părților, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs inculpatul indică prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 16) Cod de procedură penală. Aceste temeuri, însă, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Astfel, Colegiul penal atestă că criticile formulate de recurent privind învinuirea neclară sunt neîntemeiate, iar asupra acestui fapt instanța de apel corect a statuat că din conținutul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, se reține formularea învinuirii cu descrierea acțiunilor inculpatului, data, locul și modul săvârșirii infracțiunii, funcția ocupată, actele normative privind drepturile și atribuțiile acordate prin lege și depășite de inculpat, cât și dauna cauzată prin acțiunile inculpatului, calificarea juridică a faptei comise.

La fel, Colegiul penal constată netemeinicia argumentului privind depășirea de către instanțele de fond și apel a limitelor învinuirii formulate și aplicarea unei norme de drept contrar unei hotărâri precedente de aplicare a aceleiași norme, deoarece atât din actul de sesizare al instanței, cât și din fapta constatată de către instanțele de fond și apel, ca fiind comisă de către inculpat, rezultă că ultimului i-au fost incriminate ambele modalități ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal (depășirea în mod vădit a limitelor **drepturilor** și **atribuțiilor** acordate prin lege), făcându-se totodată referire și la normele care regelementează aceste drepturi și atribuții (art. 15 din Legea cu privire la poliție (red. an. 1990), art. 13 din Legea cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală (cu indicarea expresă a conținutului obligațiilor din alin. (1) depășite) și art. 2 din Statutul disciplinar al organelor afacerilor interne (red. 1996)).

Analizând și argumentul privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate, Colegiul penal constată că relațiile între colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne sunt bazate pe principii de subordonare, iar șefii direcții sunt șefii cărora colaboratorii le sunt subordonați pe linie de serviciu. Totodată șeful este obligat să fie corect în relațiile cu subordonații și să nu le înjosească demnitatea personală (Statutul disciplinar menționat supra în red. an. 1996). Însă, neglijând aceste circumstanțe, inculpatul, în calitatea sa de superior față de partea vătămată a intrat la ultimul în birou, după conflictul avut cu acesta și, după părăsirea biroului de către Iasinovscaia Ludmila la cerința lui, a aplicat violență față de Anton Antuan, în acest sens corect fiind combătute argumentele cu privire la autoapărare ale inculpatului și just fiind constatată depășirea de către acesta a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Față de considerentele expuse supra, Colegiul penal constată că la judecarea cauzei în procedura de apel, instanța s-a expus clar asupra tuturor motivelor invocate în apel, soluția instanțelor de fond și apel se bazează pe cumulul de probe cercetate în ședințele de judecată, prin urmare, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nefiind comise careva erori.

Astfel, decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de pct. pct. 6), 8) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care recursul inculpatului este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Țurcan Sergiu

împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 iunie 2014, în cauza penală în privința lui ***Țurcan Sergiu Pavel***, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru